

DEMOCRATIA

Revistă politică, economică și literară

Apare la 5 și 20 ale fiecărei luni

SUMARUL:

- F. T. Marinetti și
M. Drăgănescu O nouă școală literară.
- Mireio Castelul Boncourt (versuri după Chamisso).
- Const. V. Obedeanu Epilogul lui 24 Ianuarie.
- Virgil Potârcă Cuvântare ținută la 24 Ianuarie 1909 în Plenița (Dolj).
- M Asupra votului universal (urmare).
- Vega Florii dragostei (versuri).
- Felurite, Bibliografii.

REDAȚIA:

Craiova, Strada Cazarmelor No. 27

ADMINISTRAȚIA:

La Tipografia Sache Pavlovici, Craiova

ABONAMENTUL LEI 5 PE AN

10 Bani numărul

Director proprietar, *N. I. Popilian*, avocat.

Secretar de redacție, *Mihail Drăgănescu*, fost magistrat, avocat.

Comitetul de Redacție:

Dem. Constantinescu, profesor, prim redactor; d-nii avocați: *I. C. Giulescu*, *Ștefan Severini*, *Ion N. Popescu*, *Sc. Constangioară*, *Alex. Carianopol*, *G. G. Petrescu*, *G. Pârvănescu*, *N. Constantinescu*, *I. Mitrică*, *Av. Vasulescu*, *Const. Turceanu*, *Adrian Zeuleanu*, *Barbu Ionescu*, *Marius Kintescu*, *I. F. Popescu*.

„PLUGARUL“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

CRAIOVA Strada UNIREI No. 80.

Biourou, Technic, Agricol și Industrial

Reprezentanța pentru Oltenia a renumitelor garnituri de treerat H. Lanz din Mannheim

Reprezentanța pentru Oltenia a Motoarelor cu benzină și gaz sărac „Kosmos“, — Societatea garantează soliditatea și buna funcționare a acestor Motoare.

Depozite: Postamente pentru mori. Pietre de mori franțuzești. Pietre pentru mori de apă. Ciocane de ferecat. Teascuri și stropșitori de struguri. Pompe de fântâni și de incediu și Bascule „Garvens“. Tocătoare de nutreț. Tocătoare de sfecle. Mașini de saramurat grâu. Vânturători. Dărăce și scărmanători de lână. Tăvăluge. Trioare. Manometre. Batoze de bătut porumb cu aburi și manuale. Pluguri cu 1 și 2 brazde. Pluguri de coastă. Curele de păr de cămilă. Benzină. Uleiuri minerale. Vaseline. Valvolină. Sonerii electrice. Telefoane. Lămpi și instalații electrice etc.

„SERVICIU SPECIAL PENTRU INSTALAȚII DE APĂ“

Se recomandă în special persoanelor care construesc din nou, pentru a-și face instalațiile de conducte, în vederea aducerii apei la Craiova.

Reprezentanța Generală pentru Dolj a Societății Generale de Asigurare din București

„VICTORIA“

F. T. MARINETTI
DESEMNI DE PICTORUL GRANDI
(din volumul *«Il poeta Marinetti»* de Tullio Panteo)

O nouă școală literară

Domnul F. T. Marinetti strălucitul poet italo-francez, directorul revistei internaționale *«Poesia»* din Milano, ne trimite o scrisoare de a adera la fondarea unei noi școli literare sub numele de „Futurisme”, însoțită de un *Manifest*, și ale căror traduceri le dăm aci, împreună cu părerile noastre:

„Poesia“
Rassegna internazionale

Scumpul meu confrate,

Milano. Via Senato. 2.

Vă rog să binevoiți de a-mi trimite părerea D-voastră, asupra Manifestului Viitorimei și adesiunea D-voastră totală sau parțială.

In așteptarea răspunsului D-voastră, care va fi publicat în „Poesia“ vă rog să primiți mulțumirile mele anticipate și omagiile profunde ale mele admirațiuni.

F. T. Marinetti.

„Poesia“
Rassegna internazionale
 Director
 F. T. Marinetti.

Manifestul Viitorimei

1.—Noi vom cânta iubirea pericolului; deprinderea energiei și a semeției.

2. — Elementele esențiale ale poeziei noastre vor fi: curajul, îndrăsneala și revolta.

3.—Literatura având până aci ca măreție imobilitatea pansivă, extazul și somnul, noi voim a slăvi mișcarea agresivă, insomnia febrilă, pasul gimnastic, saltul periculos, palma și lovitura de pumn.

4. — Noi declarăm că splendoarea lumii se înbogățește cu o nouă frumusețe: frumusețea iuțelei. Un automobil de cursă cu coșul său ornat de groase urloaie ca balaurii cu gâfâiala isbucnitoare... un automobil mugind, care are aerul că fuge peste mitralie, este mai frumos ca *Victoria dela Samothrace*.

5.—Noi voim să cântăm omul sburător, al cărui picior ideal străbate Pământul, aruncat el însuși pe cercul orbitei sale.

6.—Trebue ca poetul să se jertfească cu căldură, cu isbucnire, cu mare revărsare, pentru a mări râvna infocată a elementelor primordiale.

7. — Nicăeri nu e mai frumos ca în luptă. Nu există cap de operă fără un caracter agresiv. Poezia trebue să fie un asalt violent contra forțelor necunoscute, pentru a le soma să adoarmă dinaintea omului.

8. — Noi suntem pe promontoriul extrem al secolelor!... La ce bun a privi înapoia noastră, din moment ce noi trebue să desfundăm ușile misterioase ale imposibilului? Timpul și spațiul sunt moarte ieri. Noi trăim deja în Absolut, pentru că noi deja am creat eterna iuțea a tot stăruitoare.

9. — Noi voim a glorifica războiul—singura higiena a lumii — militarismul, patriotismul, gestul distructor al anar-

hiștilor, frumoasele idei cariucid și disprețul femeilor.

10. — Noi voim a doborâ muzeele, bibliotecile, a combate moralismul, feminismul și toate lașitățile oportuniste și utilitare.

11. — Noi cântăm marile mulțimi agitate prin muncă, plăcere sau revoltă; isbitura ¹⁾ multicoloră și polifonică ²⁾ a revoluțiunilor în capitalele moderne! vibrațiunea nocturnă a arsenalelor și a șantierelor sub violentele lor lămpi electrice; găurile lacome și mândăcioase de șerpi cari fumegă; uzinele spânzurate în nori prin frânghiile fumurilor lor; punțile gimnasticilor ce sar peste o cuțitărie de torente luminoase; pacheboturile aventuroase ce pătrund orizontul; locomotivele cu piepturi mari, cari tropoe peste șine, ai căror enormi cai de oțel sunt inhâmați cu lungi țevi; și sborul alunecător al aeroplanelor, ale căror elice au țacănitoare, drapele și aplauzele mulțimei entuziaste.

În Italia noi lansăm acest manifest de o violență incendiară și vijelioasă, prin care fondăm astăzi *Viitorimea*, pentru că noi voim a elibera Italia de cangrena sa de profesori, arheologi, de ciceroni și anticari.

Italia a fost foarte mult timp marele negustor al lucrurilor de ocazie. Noi voim a o debarasă de nenumăratele muzee, cari acoperă nenumăratele cimitire.

Muzee, cimitire!.. Identice în sinistra lor asemănare de corpuri cari nu se cunosc. Dormitoare publice unde se doarme pentru totdeauna cot la cot cu ființe uricioase și necunoscute. Feroci-

¹⁾ *Les ressacs*: isbitura valurilor de stânci.

²⁾ *Polyphoniques*: care nu cântă în acord.

tate reciprocă de pictori și sculptori cari se întredoboară din lovituri de linii și culori în chiar același muzeu.

Să faci o vizită în fiecare an, cum te duci să-ți vezi morții odată pe an!.. Noi o putem admite foarte bine!.. Depune chiar flori odată pe an la picioarele *Jocondei*, noi înțelegem!.. Dar ca să te duci a te preumbla zilnic în muzeele tristețelor noastre, curagiilor noastre fragile, neliniștilor noastre, nu le admitem!.. Voiți deci să vă otrăviți? Voiți deci să putreziți?

Ce putem găsi bun într'un bătrân tablou de cât strămbătura penibilă a artistului cu care s'a sfortat de a sfărâma barierele de netrecut ale dorinței sale de a-și exprima complect visul său?

A admira un vechi tablou, este de a turna sensibilitatea noastră într'o urnă funerară, în loc de a o asvârli înainte prin isbucniri violente de creațiune și acțiune. Voiți deci a stinge astfel cele mai bune forțe ale noastre într'o admirațiune nefolositoare a trecutului, din care veți eși forțamente epuizați, imputinați, călcați în picioare?

În adevăr, frecuentarea zilnică a muzeelor, bibliotecelor și academiilor (aceste cimitire de sfortări pierdute, aceste calvare de visuri răstignite, aceste registre de elanuri sfărâmate!..) este pentru artiști, ceia ce este tutela prelungită a părinților pentru tinerii inteligenți, beți de talentul lor și de ambițioasa lor voință.

Pentru muribunzi, invalizi și prizonieri, mai merge. Trecutul admirabil poate fi un balsam pentru rănile lor, din moment ce viitorul li este oprit... Dar noi nu mai vrem, noi, tinerii, forțele și viețuitorii *viitorimei*.

Vin deci buni incendiari cu degetele carbonizate!.. Iată-il!.. Iată-il!.. Puneți deci focul rafturilor bibliotecilor!.. Intoarceți cursurile canalelor pentru o inunda cavourile muzeelor!.. Oh! cum înoată prin noul curent pânzele glorioase!.. cu lopețile și ciocanele voastre dărâmați fundamentul orașelor venerabile!..

Cei mai bătrâni dintre noi au trei-zeci de ani; avem deci mai puțin de zece ani pentru a împlini sarcina noastră. Când vom avea patru-zeci de ani, cei mai tineri și mai voinici ca noi, să binevoiască a ne arunca în coșul cu manuscrise-nefolositoare!.. Ei vor veni contra noastră foarte de departe, de pretutindeni, sărind pe cadența ușoară a primelor lor poeme, sgâriind aerul cu degetele lor încovoiate și absorbind, la porțile academiilor, bunul miros al spiritelor noastre putrezite, deja promis catacombelor și bibliotecelor.

Dar noi nu vom fi acolo. Ei ne vor găsi în fine, pe o noapte de iarnă, în câmpul deschis sub un trist șopron în care urue ploaia monotonă, stând ghemuiți lângă tremurătoarele noastre aeroplane, gata de a ne încălzi mâinile noastre la mizerabilul foc ce 'l vor face cărțile noastre de astăzi, pălpând vesel sub sborul scântietor al imaginilor lor.

Ei se vor îndârji împrejurul nostru, găfâind de spaimă și ciudă, și toți exasperați de mândrul nostru curaj neobosit, se vor arunca spre a ne omorâ, cu atât mai multă ură, cu cât inima lor va fi mai îmbătățită de iubire și admirațiune pentru noi. Și puternica și sănătoasa nedreptate vă străluci surăzătoare în ochii lor. Căci arta nu poate fi de cât violența, cruzimea și nedreptatea.

Cei mai bătrâni dintre noi nu au încă treizeci de ani și totuși noi deja am risipit comorile, comorile forței, iubirei, curagiului și voinței aspre, cu grabă, în delir, fără a ne socoti, cu brațele strânse, găfâind.

Priviți-nel! Nu suntem cu răsufarea stinsă. Inima noastră nu este cătuși de puțin obosită! Căci ea este nutrită de foc, de ură și de iuteală!.. Aceasta vă înspăimântă. E că voi nu vă reamintiți însăși dacă ați trăit. În picioare pe culmea lumii aruncăm încă odată desfiderea stelilor.

Obiectiunile voastre? Destul! Destul! Eu le cunosc. Ne-am înțeles. Noi știm

bine ceia ce frumoasa și greșita noastră inteligență ne afirmă. Noi nu suntem, zice ea, de cât rezumatul și prelungirea strămoșilor.—Poate! Fie!.. Ce importă? Dar noi nu vrem să înțelegem! Păziți-vă de a repeta aceste infame cuvinte!

Direcțiunea revistei
„Democrația”
Craiova (România)

Scumpe confrate,

Noi nu putem de cât să vă admirăm voința de a inviora arta, dându-i vigoarea tinereței voastre actuale, îngropând imobilitatea pansivă și bolnăvicioasă a unora dintre poeți. Totuși fiind puncte destul de curioase în manifestul *Viitorimei* pe cari poesia în general—cred—că nu le poate concepe, noi nu ne putem uni în totul cu ideile cuprinse în incendiabilul vostru manifest.

Nu pot să vă trimet părerea mea, fără a atinge o chestiune care privește țara mea, de oarece iubesc patriotismul pe care-l iubiți și voi.

Voi v'ați plictisit de mulțimea muzeelor, bibliotecilor și antichităților voastre, și noi Românii nu avem aproape nici un muzău, aproape nici o bibliotecă. Voi aveți prea mulți profesori, prea mulți arheologi, ciceroni și anticari. Noi, vai! aproape nu avem nici unul, suntem o o sărmană țară tânără. Abia ieri scăpată de sub jugul Ottoman și Fanariot, ne formăm azi și încă nu avem o artă proprie care să sguide până 'n depărtatele voastre țări occidentale. Puținele scânteie strălucitoare ale oamenilor noștri mari ce posedăm, purced prin luminatele voastre țări occidentale, ca profesorul Xenopol, unde a fost admirat; iar unii pribegesc și cutreeră occidentul vostru, artiști ca Teodorescu, Agata Bărescu, scriitori ca Elena Văcărescu și alți mulți cunoscuți vouă, de oarece la noi sunt priviți cu o vulgară invidie și desinteresare.

Noi nu avem muzeecimitire, pen-

Ridicați mai de grabă capul!..

În picioare pe culmea lumii aruncăm încă odată desfiderea stelelor!

F. T. Marinetti.
Directorul „Poesiei”

Milano. str. Senatului 2.

tru că nu am avut ce îngropa, dar avem unul singur: întreg subterenul țării noastre. De sigur că sub pământul nostru vor zace multe izvoare istorice, ignorate, risipite, pierdute, îngropate de negurile vremurilor îndepărtate și cari nici măcar odată pe an nu pot fi vizitate, spre a simți măcar curiozitatea de a ne cunoaște bine strămoșii și acțiunea lor în domeniul cultural, politic sau social, pe când voi vă săturați că prea îi vedeți zilnic în muzeele voastre.

Dar fie! Ce importă? cum ziceți. Nu vrem lacrimi de durere, vrem energie și îndrăzneală. Nu vrem somnul opiumului oriental care predispune la extaz și trândăvie, vrem și noi acțiune, mișcare spre a vă urma, căci noi latinii occidentali, origina noastră pornește din Roma, ne iubim neamul căci iubim patriotismul.

Nu avem muzee de incendiat și biblioteci de inundat, dar avem ceva mai bun de făcut: să înfigem cu putere în piepturile mulțimei agitate de grele munci entuziasmul conștiinței de sine, lumină strălucitoare în creierul ei, spre a putea simți că trăește, a vedea că are un drept la viață și la acțiune pe pământ, la deșteptare și fericire.

Iubim lupta, — dar în principiu, — în toiul mândriei victoriei noastre, să iubim dreptatea, și dacă nu putem fi generoși, să nu urâm de cât pe cei ce ne-au urât, să nu fim cruzi de cât cu cei ce au fost cruzi, să nu ucidem de cât pentru folosul general, și numai atunci când suprema justiție socială o va cere. Iubim ordinea, căci tot Universul e condus de ordine.

Manifestul vostru e frumos — pe de o parte — căci e real, e în concordanță cu harnica natură. În natură nimic nu repauzează. Totul e într’o mișcare vertiginosă. Totul furnică, se mișcă, se agită, se transformă.

Pe de altă parte — manifestul vostru e și mai aproape de real, căci voi doriți să fiți copia fidelă a legilor naturei, cântând și slăvind — poate — în poesia voastră pe cel mare care înghite pe cel mic, pe cel tare care doboară pe cel slab, unde dreptul pumnului agresiv domnește, fie el reacționar ori anarhist.

Dar tocmai în contra acestora care nu ne lasă să trăim, este răsvrătirea noastră, tocmai împotriva acestora luptăm, pentru a cuceri egalizarea drepturilor omului în general.

Arta nu trebuie să doarmă în muzeele și bibliotecile academiilor — în adevăr — în cimitire dorm morții cu mirosul lor învechit, cadaveric. Noi cei vii trebuie să dovedim că existăm, creiând cânturi noi, viabile, pentru îmbărbătarea și însănătoșirea nu a celui gras de odihnă, nu a celor morți de ieri, ci a mulțimei care trăește în ignoranță în prezent, istovită, îngreunată de munca de azi și de mâine, fie a șantiierelor, arsenalelor, uzinelor voastre; fie de munca agrară a țăranilor noștri. Ziua de ieri e un lucru vechi, trezit, petrecut, nefolositor ca un mort, inspirația noastră trebuie să ne vie din nevoia zilei de azi și de mâine, în care trăim și vom trăi.

Iubesc vigoarea artei ce propagați, răsvrătitoarea poezie ce o visați pentru înviorarea celor obiciduiți — dacă eu v’am înțeles. — Poezia secolului e poezia iuțeli și violenței isbucnitoare spre a cuceri cu de-a sila ceia ce ni se hrăpește! E justă în adevăr spre a se potrivi cu in-

vențiunile acestui secol mecanic, al acestui secol în care totul se mișcă, se agită cu iuțea și violența electricității și în care trăim mult într’un timp relativ scurt, căci liniile telegrafice, telefonice, radiografice, aeroplanelor, locomotivele, automobilele și iuțea modernă a tiparului, ne grăbește a cunoaște în mod rapid întregul nostru glob cu tot ce se agită pe el, în scurta noastră viață, purtându-ne în sboruri depărtate.

Să lucrăm deci febril, pentru că trebuie să lucrăm; să ne mișcăm pentru că în Univers totul e în acțiune, fără a jîndui gloria academiilor nefolositoare flămândului istovit de fumul înăbușitor al întunecoaselor uzine; nefolositoare muncitorului care de la înghețarea societății încă nu este luminat.

Să lucrăm și să luptăm desfidând stelele, care nu satură stomacurile goale ale celor apăsați de viață.

Lumina vremii de azi, caracterul epocii noastre, impune în adevăr schimbarea poeziei. Și cum arta e un produs de natură psihologică, noul artist al vremii, va redă în afară prin o formă aleasă, distinsă, nouă, impresiunile epocii sale, produse asupra sa.

Dar cum arta isvorește prin prisma de vedere a caracterului artistului, și cum nu toate caracterele sunt făurite cu aceeași prismă, cu același mecanism psihologic, voil care iubiți libertatea absolută, progresele civilizației moderne, oare nu-i veți răpi *frumusețea și independența ei*? silind caracterele a primi noua voastră școală care cântă *răsboiul, cruzimea, ura, imoralitatea, nedreptatea și anarhia*?

Mihail Drăgănescu

Rugăm pe D-nii abonați din provincie, cari nu au achitat încă abonamentul, a ni-l achita cât mai neîntârziat, pentru a nu fi nevoiți ale suspenda trimiterea revistei.